

Mark Baets (Belgabroed) blikt terug op lange pluimveeloopbaan

”Sector werd professioneler maar ik mis het gemoedelijke uit de beginjaren”

tekst en beeld:
Clem Reynders en Belgabroed

In 1976 behaalde Mark Baets in Gent zijn diploma industrieel ingenieur, richting landbouw-scheikunde. Na het vervullen van de legerdienst kon hij meteen aan de slag bij Clovis Matton, een belangrijke speler op de markt van de landbouwzaden. Voor Mark een eerste opstap in de agrarische sector. Vrij snel ruilde Mark de wereld van de zaden voor een voor hem onbekende biotoop: de pluimveehouderij. Na 10 jaar Euribrid breidde hij daar een succesvol vervolg aan bij Belgabroed waar hij zich ontpopte tot de voorlichter van het bedrijf.

In september werd Mark 65. Het eerste pensioen is intussen gestort maar echt stoppen doet Mark nog niet. Twee dagen per week blijft hij zich inzetten voor Belgabroed. Wij blikken met Mark terug op een rijke en welgevulde carrière waarin hij veel zag veranderen in de pluimveehouderij.

“De sector is van een marginale speler binnen de Vlaamse landbouw geëvolueerd naar een hoog professioneel niveau. De lat ligt voor iedereen, zowel voor de producenten als de toelevering en de voorlichters bijzonder hoog. Dat sterk

Mark Baets werkt sinds 1978 onafgebroken in de pluimveehouderij. Nu hij min of meer met pensioen gaat blikt hij met voldoening terug op die voorbijge rijke jaren waarin hij de sector zag groeien van een kleine, bijna marginale tak, naar een volwaardige economische poot in de landbouw.

gestegen professionalisme is een positieve zaak maar ik mis wel een beetje de gemoedelijke sfeer uit de beginjaren.”

Solliciteren

“Toen ik in 1976 afstudeerde,” begint Mark zijn verhaal, “heerste er crisis op de arbeidsmarkt. De jobs lagen niet voor het rapen en zelfs universitair moesten aanschuiven aan het stempellokaal. Na mijn legerdienst vond ik dan werk bij Clovis Matton. Maar bij loonwerkers en landbouwers gaan aankloppen om landbouwzaden te verkopen was toch niet echt mijn ding. Op zeker dag viel mijn

De opvolger van Mark, Emiel Vervaeck, werkt al een jaar bij Belgabroed. Leuk detail. Marc werd indertijd bij Euribrid door de grootvader van Emiel opgeleid. Nu is hij die zich bekommert om de kleinzoon.

oog op een personeelsadvertentie van Euribrid. Gezocht: pluimveetechnicus. Ik herinner me nog dat ik in gezelschap van mijn twee broers, die op het boerenkot in Gent zaten, mijn sollicitatiebrief schreef. Ze lagen dubbel van het lachen want pluimvee was toen in onze ogen niet direct een volwaardige landbouwsector; eerder een marginale poot binnen de landbouw. Mijn brief kreeg snel een positief vervolg. Ik werd voor een gesprek uitgenodigd in de zetel in Aarschot waar ik kennis maakte met de heren Billiet, Vanbeek en Lefever. In maart 1978 kon ik aan de slag als voorlichter voor de provincies Antwerpen en Limburg. Euribrid was toen bekend

voor zijn Hisex wit en bruin (leg), Hybro (vleeskippen) en Hypor (hybridevarken). Via mijn werk kwam ik uiteraard in contact met bekende broederijen zoals De Strooper (Kalmthout), De Kroon (Merksplas) Jan Vermeylen (Schoten), Avibel (Halle), Moonen (Poppel)..."

Eigen legbedrijf

In 1979 trouwde Mark. Het jonge gezin kreeg in drie jaar tijd 3 zonen. Later kwam er nog een dochter bij.

"Mijn vrouw was verpleegkundige. Door de plotse gezinsuitbreiding kon ze haar job niet meer combineren met de zorg voor het gezin. Zij nam ontslag met als gevolg dat we op één inkomen terugvielen. Ik speelde al een tijdje met het idee om, naast mijn job bij Euribrid, met een pluimveebedrijf te beginnen waar mijn echtgenote dan voor een stuk het werk zou kunnen doen. Mijn eerste idee was een moederdierenbedrijf maar we vonden geen betaalbare bedrijven die konden overgenomen worden. Via Walter Destrooper vernam ik dat een van zijn bedrijven vrij kwam; een legbedrijf met twee stallen en een capaciteit van ongeveer 16.000 kippen. In '85 werd de deal gesloten. In '86 arriveerden de eerste kippen. Er drongen zich wel enkele renovatiewerken op. Bijna achttien jaar hebben mijn vrouw en ik het bedrijf uitgebaat. We werkten met batterijen van Rijvers. Een nadeel op het bedrijf was wel dat we met drijfmeest zaten. Op termijn was dat, als gevolg van het mestdecreet een handicap die, mede ook door de slijtage van de legbatterijen en het feit dat we op een huurboerderij woonden, zwaar doorwoog. Maar voor ons gezin was het een fijne periode."

Naar De Kroon-Destrooper

Op beroepsvlak kreeg Mark bij Euribrid meer internationale verantwoordelijkheid. Binnen de broederijwereld was er intussen een nieuwe evolutie aan de gang. Familiale bedrijven zochten via overnames naar uitbreiding. De Kroon-Destrooper werd na de overname van de broederij van Jan Vermeylen een belangrijke speler op de markt.

"In februari 1988," vertelt Mark, "had ik een gesprek met Marc Destrooper. Tijdens

Marc begeleidde de pluimveebedrijven met veel inzet. De laatste jaren was hij vooral de specialist voor de moederdieren; een sector die in ons land een hoge graad van professionaliteit heeft.

dat gesprek liet ik me ontvallen dat ik, als er een job als voorlichter vrijkwam bij de broederij, ik kandidaat was. Tien dagen later was de zaak beklonken. Van de ene dag op de andere verkaste ik van Euribrid naar Merksplas waar ik als voorlichter in het team kwam van Marc, Jan en Carl Destrooper. Aanvankelijk was ik voorlichter voor alle sectoren binnen de pluimveehouderij. Op die manier deed ik veel ervaring op. De sector groeide maar moest ook afrekenen met problemen. Ik herinner me dat Gumburo in die tijd een echte plaag was. In vergelijking met vandaag moest er op het vlak van hygiëne wel nog het een en ander verbeterd worden. Met het invoeren van het melkquotum in '86 maakten we een nieuw fenomeen mee. Veel melkveehouders zochten naar verbreding en mikten op de pluimveesector als tweede tak. Zelfs in Wallonië, waar de voorwaarden om nieuwe stallen te bouwen toen iets soepeler waren, groeide de interesse voor de pluimveehouderij.

Mestspecialist

Mark werd ook actief binnen de vakgroep pluimveehouderij (BB) en verdiepte zich in de steeds maar uitbreidende mestwetgeving.

"Het mestdecreet," zoals dat aanvankelijk heette, zorgde voor administratieve stress bij de pluimveehouders. De meeste bedrijven worstelden met de complexiteit van het onderwerp. Als onderdeel van onze

klantvriendelijke benadering zorgde ik voor de mestaangifte. Dat bracht veel werk mee; de administratie liep niet zo vlot als vandaag aangezien het internetverkeer nog niet ingeburgerd was. Ik verzorgde op zeker ogenblik de dossiers in van meer dan 70 bedrijven. De voorbije jaren hebben we die dienst geleidelijk afgebouwd. We focusten ons vervolgens op bedrijven die 100% actief waren in de pluimveehouderij. Vandaag doen we dit werk nog voor een handvol bedrijven.

Plussen en minnen

Belgabroed is vandaag een onderdeel van de broederijgroep BHV2 met aan het hoofd Marc Destrooper als CEO.

Hoe kijkt Mark vandaag tegen de evolutie aan van het bedrijf waarvoor hij zoveel jaren werkte?

"De explosie van de activiteiten is inderdaad groot," zegt Mark. "Straks openen wij een broederij in Myanmar. Groei heeft plus- maar ook minpunten. Vroeger had je binnen de familiale structuur directe lijnen met de drie broers Destrooper. De drie broers, ik noem dat een ras apart. Altijd bereikbaar. Ook op het bedrijf kun je de klok rond terecht. Als er vandaag een probleem is weet ik wel dat ik soms bij iemand anders terecht moet. Bedrijven die groeien, dat is vandaag de trend. Maar vroeger ging het er natuurlijk allemaal iets gemoedelijker aan toe. Vandaag ligt

de lat zeer hoog. Iedereen loopt op de toppen van zijn tenen. Je voelt dat er stress heerst bij de producenten. De lat wordt steeds hoger gelegd; er wordt veel meer verwacht van iedereen. Het is dan ook zeer stresserend wanneer bepaalde partijen of personen hun verantwoordelijkheid niet of niet voldoende opnemen bij een probleem.

Het moet ook allemaal perfect zijn; opfok van de moederdieren, vaccinaties, het aanleveren van een uniform en sterk presterende kip. De opfok van moederdieren was de voorbije jaren mijn specialiteit geworden. Intussen is ook die wereld

professioneel geëvolueerd met echte top-bedrijven."

Geen zwart gat

Eind september ging Mark op rust.

"Het doet vreemd aan," geeft hij toe. "Je stopt en enkele dagen later ontvang je je eerste pensioen. In het zwart gat zal ik voorlopig niet vallen. Ik blijf nog twee dagen per week actief. Mijn opvolger is intussen al een jaartje aan de slag bij Belgabroed: Emiel Vervaeck. Mooi detail: de grootvader van Emiel was de man die mij indertijd bij Euribrid opleidde.

Nu doe ik hetzelfde met zijn kleinzoon. Via de huidige regeling voel ik me nog betrokken bij de sector maar daarnaast krijg je natuurlijk wat vrije tijd voor de familie, de kinderen en natuurlijk de kleinkinderen die ons toch ook wel bezig houden. Ik ben de familie Destrooper zeer dankbaar en blik tevreden terug op mijn loopbaan waarin ik de pluimveehouderij heb zien evolueren van een kleine speler binnen het agrarische gebeuren tot een sterk uitgebouwde professionele tak van de landbouw. Ik ben dan ook fier om met mijn bijdrage een bedrijf mee in het pluimveelandschap te hebben gezet dat klaar is voor de toekomst."